

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Teșcureanu Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.01.2015 – 02.03.2017;

Instanța de apel: 28.04.2017 – 16.10.2019;

Instanța de recurs: 29.01.2020 – 30.06.2020;

Instanța de apel: 18.08.2020 - 27.04.2021;

Instanța de recurs: 05.08.2021 – 08.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 02 martie 2017, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Teșcureanu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție prevăzută de art.313 Cod contravențional.

În baza art.30 Cod contravențional a fost liberat de răspundere contravențională, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

S-a încetat procesul penal de învinuire a inculpatului în baza art.157 Cod penal, în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală.

A fost achitat de învinuirea adusă în baza art.166¹ alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală, Teșcureanu Ion a fost învinuit că, deținând funcția de inspector

inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, numit în această funcție prin ordinul nr. XXXXX din XXXXX al inspectorului general-șef și fiind, astfel, conform art.123 alin. (2) Cod penal persoană publică, deoarece este funcționar public cu statut special, având conform art.20 lit. d), art.25 alin.(5) pct.2), art.28 alin.(1) lit. g) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.427 și 429 Cod contravențional drepturi și împuterniciri să constate contravenții, să exercite drepturile ce rezultă din procedura contravențională în cazul în care polițistul exercită funcția respectivă în cadrul procesului, dacă este necesar să se ridice anumite obiecte sau documente care ar avea importanță pentru cauză și dacă se cunoaște exact locul și persoana la care se află, angajatul cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne efectuează, în temeiul unei ordonanțe întemeiate, ridicarea lor, în cazul contravențiilor aflate în competență, organul de constatare a contravențiilor, dacă există temeiuri de a efectua percheziția corporală sau ridicarea, poate ridica obiectele și documentele care au importanță pentru cauză, care se află în hainele, în alte lucruri ale persoanei sau pe corpul ei, în cazul ridicării obiectelor și documentelor se încheie procesul-verbal, copia de pe procesul-verbal se înmânează, contra semnătură, persoanei la care se referă sau reprezentantului ei legal, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, a săvârșit intenționat acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe.

Astfel, pe 13 ianuarie 2014, la aproximativ ora 15:30, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, a stopat camionul de model "XXXXX", cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de cet. Ciotu Petru. După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatând contravenția prevăzută de art.240 alin.(2) Cod contravențional în acțiunile cet. Ciotu Petru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. În timp ce conducătorului auto Ciotu Petru înregistra video acțiunile agentului constatator Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „XXXXX” acesta, ilegal, fără vreun temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet.Ciotu Petru și s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video. După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău Iurie și Ceresău Gheorghe, telefonul mobil „XXXXX” a fost restituit lui Ciotu Petru. Ca rezultat al acestor acțiuni comise de Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet. Ciotu Petru la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3 000 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion.

Tot, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorului auto Ciotu Petru de telefonul mobil „XXXXX ” cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului Ceresău Iurie de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei Ceresău Iurie cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.XXXXX și nr.XXXXX vătămări medii și deteriorându-i încălțăminte. Ca rezultat al acestor acțiuni cet. Ceresău Iurie i s-au cauzat dureri și suferințe fizice și psihice prin traumarea ochiului drept care a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, traumarea gambei drepte, crearea sentimentului de teamă și umilință.

Tot el, pe 13 ianuarie 2014, la aproximativ la ora 15:30, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorului auto Ciotu Petru de telefonul mobil „XXXXX“ cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului Ceresău Iurie de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei Ceresău Iurie cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. XXXXX și nr. XXXXX vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3

Acțiunile inculpaților, de către organul de urmărire penală au fost calificate conform art.328 alin.(1) Cod penal, *adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice*, art.166¹ Cod penal, *adică cauzarea intenționată a unei durei sau suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică*, art.152 alin.(1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viața și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitate de muncă.*

2.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Teșcureanu Ion pe 13 ianuarie 2014, deținând funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, se afla în exercițiul funcției ca

membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău. Aproximativ la ora 15:30, a stopat camionul de model "XXXXX", cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de cet. Ciotu Petru. După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatând contravenția prevăzută de art.240 alin.(2) Cod contravențional în acțiunile cet. Ciotu Petru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. În timp ce conducătorului auto Ciotu Petru înregistra video acțiunile agentului constatator Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „XXXXX” acesta, neîntemeiat, fără vreun temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet.Ciotu Petru și s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video. Drept urmare, martorul ocular al acestor acțiuni Ceresău Iurie, l-a apucat pe Teșcureanu Ion de mâna în care ținea telefonul mobil pentru a-l împiedica să scoată cartela, Teșcureanu Ion fiind silit a se retrage în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, fiind urmat de către Ceresău Iurie, care în tot acest timp îl ținea pe Teșcureanu Ion de mâna încercând să-i i-a telefonul. Drept răspuns, Teșcureanu Ion, aflându-se deja în microbuz aplica în direcția lui Ceresău Iurie lovituri haotice cu mâna liberă pentru a se elibera de acesta, ca rezultat ultimul a primit vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiului drept, hemoftalm ochiului drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, telefonul mobil fiind restituit părții vătămate Ciotu Petru.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de fond a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Teșcureanu Ion întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.313 Cod Contravențional, după indicii calificativi: *săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii*; și de art.157 Cod penal, după indicii calificativi: *Vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății Ceresău Iurie cauzată din imprudență*.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.328 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 2 ani;
- art.166¹ alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 4 ani;
- art.152 alin.(1) Cod în penal, la 1 an închisoare.

În baza prevederile art.84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, a-i stabili o pedeapsă definitivă inculpatului Teșcureanu Ion, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 5 ani și retragerea gradului special atribuit.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

- instanța de judecată, calificând acțiunea criminală a lui Teșcureanu Ion deposedare a părții vătămate Ciotu Petru de telefon ca contravenție, a stabilit eronat faptele, în inexistența infracțiunii, n-a luat în considerație mai multe probe la adoptarea soluției, în special declarațiile părții vătămate. Vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile lui Ciotu Petru, cele ale martorilor oculari Ceresău Iurie, Ceresău Gheorghe și înregistrarea video din care se aud clar cuvintele lui Ceresău Iurie: „dă telefonul”. Prin procesul-verbal de ridicare și tabelul foto din 13.01.2014, este dovedit că Ciotu a dispus de telefon mobil de model Samsung de culoare neagră, care a constituit obiectul acțiunilor criminale. Martorul Țurcan Vitalie a declarat în instanță că a auzit pe cineva cerând telefonul. Este evident faptul, că inculpatul a ieșit din cadrul drepturilor și atribuțiilor ce i-au fost acordate prin lege. Teșcureanu Ion când s-a angajat într-o funcție publică și-a asumat niște riscuri, inclusiv cel de a fi înregistrat video când se află în spațiul public. Conform practicii CEDO, filmarea în spațiul public a unei persoane fără permisiunea acesteia, pentru a obține o probă pentru instanță, nu este ilegală. Fapta lui Ciotu Petru de înregistrare video a polițistului a Teșcureanu Ion a fost comisă anume în acest scop, dar agentul statului prin acțiunea sa violentă a dorit să-și demonstreze nesupunerea față de lege. Conform actului de învinuire, ca consecință a acțiunilor inculpatului Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet. Ciotu Petru la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3 400 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion. În final, acțiunile criminale săvârșite de inculpatul Teșcureanu Ion, exprimate în deposedarea cet. Ciotu Petru de telefon sunt de un pericol social sporit, depășesc limitele unei contravenții, sunt prevăzute de legea penală, au fost comise cu vinovăție și sunt pasibile de pedeapsă penală;

- privitor la învinuirea adusă lui Teșcureanu Ion în baza art.166¹ alin.(1) Cod penal, instanța de judecată greșit a considerat că nu s-au adus probe de către acuzare, care ar confirma faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate. Instanța de judecată se contrazice referitor la temeiurile de drept care au servit pentru adoptarea soluției de achitare a lui Teșcureanu Ion, inițial se expune referitor la lipsa probelor care ar confirma faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii, iar la final despre aceea că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și anume latura obiectivă. Probe în confirmarea poziției acuzării sunt declarațiile părții vătămate Ceresău Iurie, care a declarat despre aplicarea de către Teșcureanu a mai multor lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul său, precum și rapoartele de expertiză medico-legală nr. XXXXX și nr. XXXXX, potrivit cărora la examinarea lui Ceresău Iurie s-a constatat traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, care în ansamblu

se califică ca medii, actul nr.XXXXX de expertiză psihiatrică-legală ambulatorie prin care este stabilit că Ceresău Iurie a suportat traumă psihologică în rezultatul acțiunilor agresive din partea colaboratorului de poliție, ce se manifestă prin reacție depresiv-anxioasă, cu hipervigilență suspicioasă, gânduri obsesive, dispoziție tristă, neliniște, insomnie. Instanța de judecată a lăsat fără apreciere echimoza pe gamba dreaptă constatată prin rapoartele de expertiză medico-legală la Ceresău Iurie, care la fel a fost cauzată de inculpat prin lovirea cu piciorul, or și această vătămare a provocat victimei dureri fizice. Teșcureanu Ion a acționat în exercițiul funcției ca agent al statului, fapta n-a comis-o ca persoană privată, pe bază de relații personale. Polițistul Teșcureanu Ion era în drept a aplica forța fizică doar când sunt întrunite cerințele legii și din momentul aplicării nejustificate a forței asupra lui Ceresău Iurie, ultimul este plasat în câmpul de aplicabilitate a art.166¹ alin.(1) Cod penal, ca victimă. Probele examinate în instanță înlătură dubiile la care face trimitere instanța, iar declarațiile colegilor inculpatului despre aceea că ultimul n-a aplicat violența sunt tendențioase și dovedesc interesul corporativ de a-și proteja colegul;

- cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului de la vătămare medii intenționată la cea din imprudență a menționat că în cazul survenirii unor consecința sub formă de vătămări medii pentru persoana supusă maltratării de către un agent a statului, suntem în prezența concursului ideal de infracțiuni. Teșcureanu Ion a fost învinuit și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal. Instanța de judecată a considerat că lipsesc probe ce ar demonstra caracterul intenționat a acțiunilor acestuia, calificând fapta lui Teșcureanu Ion în baza art.157 Cod penal. De către instanță s-a acceptat faptul provocării vătămarilor medii lui Ceresău Iurie anume de către inculpat, dar s-a considerat că loviturile au fost aplicate haotic și este puțin probabil ca acesta să fi avut intenția a-l nimeri pe Ceresău în ochi și a-i cauza vătămarile depistate ulterior. Aprecierea instanței de judecată nu este una certă când a utiliza formulări despre probabilitate referitor la atitudinea psihică a persoanei față de consecințe. La părerea acuzării de stat fapta de cauzare a vătămarilor corporale medii din imprudență are altă formă, dar în situația dată când Teșcureanu Ion a aplica intenționat loviturile în direcția lui Ceresău Iurie, suntem în prezența componente prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal. Reieșind din circumstanțele cazului, prin aplicarea loviturilor repetate în față și ochi, confirmate prin prezența edemului țesuturilor moi și echimoză pe față din dreapta, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Componenta de cauzare a vătămarilor medii prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal este dovedită prin rapoartele de expertiză medico-legală nr.XXXXX și nr.XXXXX conform cărora la examinarea lui Ceresău Iurie s-a constatat traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă. Trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, pe stânga acuitatea vederii 1,0. Prin documente medicale s-a demonstrat că Ceresău Iurie n-a suportat anterior traume la ochi și vederea era în normă. Trauma provocată la 13.01.2014 de către inculpat a avut ca consecință

scăderea acuității vederii până la 0,3. Fiind investigate suplimentar la cererea părții apărării actele medicale în raport cu circumstanțele cazului, expertul a formulat aceleași concluzii.

3.1. Partea vătămată Ceresău Iurie, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și condamnarea lui Teșcureanu Ion în baza art.328 alin.(1), art.166¹ alin.(1), art.152 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse care îl va determina să înțeleagă caracterul ilegal al acțiunilor sale.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

- că instanța de judecată l-a îndreptățit pe Teșcureanu Ion, iar partea vătămată a rămas păgubit total, nu i s-au restabilit deloc drepturile sale. Pentru îndrăzneala care a manifestat-o de a se judeca cu un polițist pe parcursul mai multor ani, a fost presat din exterior de a fi convins să cedeze, și în final nu s-a ales cu nimic. Nu a declarat nici o faptă neadevărată, totul s-a întâmplat așa cum a povestit. A dorit să documenteze cu telefonul ilegalitatea acțiunilor lui Teșcureanu și atunci dânsul obraznic a smuls telefonul din mână și apelantul a dorit să-l ia înapoi. Telefonul era al rudei sale și partea vătămată nu l-a atacat pe Teșcureanu, a apucat de telefon și atunci inculpatul îl lovea cu mina în ochi și cu piciorul încălțat peste piciorul său. Din cauza lui Teșcureanu a pierdut vederea cu 0,3, i s-a cauzat traumă morală care a avut-o mult timp, iar după sentința judecătorească i s-a agravat. Nu a urmărit nici un interes material și nu-l are nici la moment, dorește doar să fie stabilită dreptatea.

3.3. Inculpatul, care a solicitat casarea sentinței în partea în care s-a încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, în temeiul art.391 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor apelului a invocat următoarele:

- totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată nu au dovedit că inculpatul a săvârșit fapta prevăzută la art.157 Cod penal. O acuzație de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art.157 Cod penal nu poate fi formulată pe bază de supoziții. Or, în speța dată, nici un înscris anexat la dosar, nici o probă a acuzării nu confirmă că inculpatul a aplicat lovituri în direcția lui Ceresău Iurie. În această ordine de idei au fost ignorate prevederile pct. 5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească nr. 5 din 19.06.2006, și anume instanța de fond nu s-a bazat pe probe exacte, iar divergențele apărute nu au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Prin urmare, au fost respinse neîntemeiat demersurile ce se referă la numirea unei expertize medico-legale în comisie (expertiză, care ar fi fost numită cu respectarea normelor procesual-penale). Admiterea cererii de dispunere a expertizei medico-legale în comisie (expertiză care s-a solicitat și în cadrul urmăririi penale însă s-a respins Iar motive întemeiate), ar fi dat posibilitate instanței să stabilească lipsa faptului infracțiunii. Astfel expertiza medico-legală efectuată în cadrul urmăririi penale nu putea fi reținută ca probă, dat fiind faptul că ea contravine pct. 13 din regulamentul de

apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, în care este prevăzut că „aprecierea gravității vătămării corporale la persoanele cu maladii preexistente, particularități individuale ale organismului, deficiențe în acordarea asistenței medicale, stări de simulare, agravare, maladii artificiale, în caz de adresare tardivă după ajutor medical se va efectua numai în baza consecințelor posttraumatice. În asemenea cazuri medicul legist va determina și va indica influența traumei asupra evoluției bolii (acutizarea bolii, influența asupra tanatogeniei etc.), inclusiv cu participarea specialiștilor de profil”. Potrivit pct. 2 din regulamentul sus-menționat, „volumul incapacității permanente de muncă se apreciază în conformitate cu actele normative în vigoare”. „Expertiza medico-legală în baza acestui criteriu se efectuează numai după definitivarea consecințelor vătămării corporale, confirmate prin date obiective”;

- nu pot fi considerate date obiective declarațiile lui Ceresău Iurie. Faptul că până la data de 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel nu a fost constatată de către expert, ultimul rezumându-și concluziile pe declarațiile victimei care poartă un caracter tendențios și sunt în interesul ei. Mai mult, expertul ilegal a pus la baza emiterii concluziilor de expertiză adeverința medicală nr. XXXXX. Adeverința menționată nu putea fi luată în considerație deoarece înscrisul respectiv era valabil doar timp de 3 ani din momentul eliberării, adică până la 20.12.2013, însă conform ordonanței de punere sub învinuire presupusa faptă este din 13.01.2014. Prin urmare expertul nu avea dreptul să se conducă de adeverința medicală nr. XXXXX, deoarece pct.68 din regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, prevede că „medicul legist, la constatarea caracterului și duratei bolii sau a dereglării sănătății cauzate de vătămarea corporală, reiese din datele medicale obiective, inclusiv concretizate în cadrul efectuării expertizei”;

- La fel, prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX nu s-a răspuns clar la întrebările adresate, nu s-a constatat dacă scăderea acuității vederii la Ceresău Iurie putea fi până la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură cauzală între pierderea vederii și presupusa faptă. Este de remarcat faptul, în acest aspect, că prin ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale suplimentare din 24.06.2014 s-a solicitat soluționarea întrebărilor la o examinare corporală suplimentară a cet. Ceresău Iurie, însă aceasta a fost ignorat de către expert la expertiza suplimentară, expunându-se doar în baza raportului de expertiză medico-legală primară. Mai mult, potrivit înregistrărilor video și declarațiilor martorilor oculari oferite în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că „Ceresău Iurie la data de 13.01.2014 nu a acuzat careva dureri, careva urme pe părțile vizibile a corpului la Ceresău Iurie nu au fost observate, ultimul nu se ținea cu mâna la ochi, nu șchiopăta și nu a comunicat că ar fi fost maltratat. Concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală după caracteristica și localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate sunt admisibile mâinilor proprii. Potrivit pct.70 al Regulamentului Ministerului Sănătății nr.99/2003, prin „pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă se înțelege o incapacitate generală de muncă în volum mai mare de 10%, dar până la 33% (o treime)

inclusiv. Astfel, din motiv că partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar confirma că până la data de 13.01.2014 vederea la Ceresău Iurie la ochiul drept era la același nivel cu ochiul stâng, lipsește și urmarea prejudiciabilă sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 octombrie 2019, apelul inculpatului s-a respins ca nefondat.

Apelul procurorului și apelul părții vătămate au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.166¹ alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 4 ani.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa închisorii s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

În baza art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, Teșcureanu Ion s-a liberat de răspundere penală pe art.328 alin.(1) și art.152 alin.(1) Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, cu încetarea procesului penal în temeiul art.332 alin.(1) și art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

5. **Avocatul în numele inculpatului**, în baza art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Teșcureanu Ion, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2020, s-a admis recursul ordinar declarat de către avocat în numele inculpatului, cu casarea integrală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți di 16 octombrie 2019 și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în al complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a reținut că, instanța de apel indică două sume diferite privind costul telefonului mobil de care se pretinde că a fost deposedat Ciotu Petru – 3 400 lei (această sumă figurând și în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu) și 3 000 lei.

Instanța de recurs a statuat că, potrivit certificatului de cost, anexat la materialele cauzei, eliberat de SRL „XXXXX”, rezultă că costul telefonului mobil de model „XXXXX”, nou, în ianuarie 2014 era de 2 000 lei. Alte probe care ar confirma costul telefonului mobil de 3 000 lei sau 3 400 lei, nu există la materialele cauzei.

Instanța de recurs a menținut că, instanța de apel încadrând acțiunile inculpatului în baza prevederilor art.328 alin.(1) Cod penal, n-a argumentat concluziile sale cu privire la faptul, că în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului acesta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor, deoarece noțiunea de „daune în proporții considerabile” este clar definită în prevederile art.126 alin.(2) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs a notat că, instanța de apel stabilind vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion în baza art.166¹ alin.(1) și art.152 alin.(1) Cod penal, a

reținut aceeași faptă pentru ambele capete de acuzare.

De asemenea, pentru a cădea sub incidența art.166¹ alin.(1) Cod penal, tratamentul aplicat victimei trebuie să depășească un anumit „prag de gravitate”. Altfel spus, tratamentul inuman ori degradant constituie nu o simplă „brutalitate”, ci este suficient de grav. Astfel, instanța de apel pronunțând o sentință de condamnare în privința lui Teșcureanu Ion în baza art.166¹ alin.(1) Cod penal, a omis să se expună care anume acțiuni îndreptate împotriva lui Ceresău Iurie constituie tratament inuman și degradant.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2021, apelul procurorului și apelul părții vătămate au fost respinse ca nefondate.

Apelul inculpatului a fost admis, casată sentința și rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

A fost achitat de sub învinuirile aduse în baza art.152 alin.(1), art.166¹ alin.(1) și art.328 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunii.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, fiind verificate toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a ajuns la concluzia că, Teșcureanu Ion urmează a fi achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute la art.328 alin.(1), art.166¹ alin.(1) și art.152 alin.(1) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunii.

Cu referire la capătul de acuzare a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a notat că, rămâne nedovedit faptul că lui Ciotu Petru i-a fost cauzat prejudiciu și dacă valoarea acestuia este în mărime de 3 400 lei, după cum este prevăzut în rechizitoriu. Declarațiile părții vătămate Ciotu Petru, coroborate la declarațiile martorului Ceresău Gheorghe, au stabilit că de facto telefonul mobil a fost înapoiat lui Ciotu Petru, și aceasta contravine acuzației faptice imputate lui Teșcureanu Ion prin actul de învinuire. Cât privește valoarea telefonului mobil „XXXXX”, materialele cauzei nu conțin dovezi care ar confirma costul de 3 400 lei. Deoarece, însăși partea vătămată Ciotu Petru a făcut referire la altă sumă a valorii telefonului mobil, indicând 200 euro.

Astfel, instanța de apel atrage a atras atenția asupra faptului că, procurorul încadrând acțiunile inculpatului în baza prevederilor art.328 alin. (1) Cod penal, n-a argumentat concluziile sale și nu a prezentat probe cu privire la faptul, că în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului acesta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor, deoarece noțiunea de „daune în proporții considerabile” este clar definită în prevederile art.126 alin.(2) Cod penal. Nu sa reținut nici poziția instanței de fond, prin care a fost încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție prevăzută de art.313 Cod contravențional, nefiind constatată în fapt, fapta contravenției.

Instanța de apel a subliniat că, instanța de fond urma să soluționeze anume consecutiv chestiunile stipulate de art.385 alin.(1) pct. 1), 2), 3) Cod de procedură penală, însă acest aspect nu a fost elucidat și constatat complet, fapt care a dus la emiterea unei soluții premature ce reiese din examinarea superficială a materialului probator în raport cu circumstanțele cauzei.

Prin urmare, a fost constatat că, părții vătămate nu i-a fost lezat dreptul de proprietate asupra telefonului mobil de model XXXXX, or, deși a fost luat de Teșcureanu Ion, într-un final a fost restituit lui Ceresău Iurie în stare funcțională. Faptul deposedării pe o perioadă scurtă a părții vătămate de telefonul mobil, cu pretinsa valoare de 3 400 lei, nu echivalează cu cauzarea acestuia a unui prejudiciu în mărime direct proporțională valorii bunului scos temporar din posesia proprietarului.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul procurorului prin care a fost susținut că aceeași faptă incriminată lui Teșcureanu Ion a cauzat daune considerabile intereselor publice, prin lezarea credibilității autorităților. Credibilitatea autorităților și prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al MAI sunt formulări prea generale a pretinselor urmări prejudiciabile și a lăsat impresia că procurorul îi incriminează inculpatului infracțiunea prevăzută la art.328 alin.(1) Cod penal nu în calitate de infracțiune materială, ci ca o infracțiune formală, adică doar în baza constatării acțiunilor incriminate, făcând abstracție de evaluarea urmărilor prejudiciabile.

Referitor la capătul de acuzare pe art.152 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a conchis că, probele administrate, atât la etapa urmăririi penale, cât și la judecarea cauzei, nu dovedesc existența legăturii de cauzalitate între acțiunile inculpatului Teșcureanu Ion, manifestate prin aplicarea loviturilor lui Ceresău Iurie și pretinsele urmări prejudiciabile de vătămare medie, sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept cu scăderea acuității vederii până la 0,3.

Așadar, fiind cercetat raportul de expertiză medico-legală nr.XXXXX, instanța de apel a considerat că proba în cauză este lipsită de relevanță și concludență întru dovedirea acuzațiilor imputate lui Teșcureanu Ion. Or, concluzia medicului, privitor la timpul survenirii traumei la ochiul drept, este dedusă exclusiv din cuvintele lui Ceresău Iurie, susținând că până la 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel. Totodată, concluzia raportului de expertiză nu elucidează faptul dacă există legătură cauzală între pierderea vederii și presupusa faptă.

Într-un final instanța de apela a indicat că trauma lui Ceresău Iurie stabilită în baza raportului de expertiză medico-legală nr.XXXXX, nu a putut fi pusă în sarcina inculpatului Teșcureanu Ion, odată ce nu există un răspuns ferm referitor la cauza care le-a provocat. La fel, în baza declarației părții vătămate referitor la faptul că până la 13.01.2014 vederea la ambii ochi era normală, ar fi inechitabil de a deduce că trauma a fost provocată prin acțiunile lui Teșcureanu Ion. Toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în interesele celui acuzat.

Cu referire la capătul de acuzare a infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(1) Cod penal, instanța de apel a indicat că, acuzarea învinuindu-l pe Teșcureanu Ion

în comiterea acestei infracțiuni, a omis să se expună care anume acțiuni îndreptate împotriva lui Ceresău Iurie constituie tratament inuman și degradant.

Potrivit actului nr.XXXXX de expertiză psihiatric-legală în privința lui Ceresău Iurie: în cadrul examinării actuale la expertizat nu s-a constatat consecințe ale traumei psihologice în rezultatul acțiunilor violente (evenimentele importante pentru dosar a avut loc la data de 13 ianuarie 2014, până la data examinării în secția de expertiză a trecut o perioadă lungă de timp – 9 luni). La expertizat nu s-a depistat tendința de a exagera evenimentele produse, de a inventa (de a face fantezii) (răspuns la întrebarea nr.2.12.).

Cât privește cauzarea suferințelor fizice, în măsura în care acțiunile lui Teșcureanu Ion să se încadreze în baza art.166¹ alin.(1) Cod penal, probele administrate în prezenta cauză nu denotă survenirea unor urmări prejudiciabile de o pondere care să impună instanța să conchidă că au fost cauzate prin acțiuni ce constituie tratament inuman.

8. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în aceeași instanță de judecată în altă complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a invocat că:

- este dovedit incontestabil că, Teșcureanu Ion prin exces de putere, l-a depozitat pe Ciotu Petru de telefonul său și s-a retras în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, fără a fi silit de cineva, pentru a extrage cârdul de memorie. Ceresău Iurie l-a urmărit și l-a apucat de telefonul mobil, cerându-i polițistului Teșcureanu Ion să-l restituie, fără a-l ataca cu violența și atunci Teșcureanu Ion nu în scop de apărare, deoarece atacul n-a existat, clar în scopul de a rămâne în posesia telefonului pentru a-și realiza intenția de ștergere a înregistrării video, l-a lovit pe Ceresău Iurie în față în regiunea ochiului de mai multe ori, inclusiv cu piciorul încălțat peste piciorul victimei. Nu poate fi acceptat faptul că Ceresău Iurie a intervenit fără motiv între conflictul lui Ciotu Petru cu polițistul Teșcureanu Ion;

- polițistul ca agent constator a întreprins acțiuni ilegale care îi afectau direct drepturile lui Ceresău Iurie ca proprietar al camionului conlus de Ciotu Petru, iar solicitarea explicațiilor referitor la o anumită soluție adoptată de Teșcureanu Ion ca agent constator nu constituie ilegalitate. Teșcureanu Ion a acționat în exercițiul funcției ca agent al statului, fapta n-a comis-o ca persoană privată, pe bază de relații personale. Polițistul Teșcureanu Ion era în drept a aplica forța fizică doar când sunt întrunite cerințele legii și din momentul aplicării nejustificate a forței asupra lui Ceresău Iurie, ultimul este plasat în câmpul de aplicabilitate a art.166¹ alin.(1) Cod penal;

- evaluarea tratamentului inuman este relativă, la fel ca și toate evaluările conform art.3 din Convenția Europeană. Curtea a enunțat că noțiunea de tratament inuman acoperă cel puțin un asemenea tratament, care în mod intenționat cauzează suferințe fizice sau psihice intense, care nu sunt justificate într-o anumită situație;

- cât despre tratamentul degradant, acesta generează victimelor un sentiment de frică, anxietate și inferioritate, capabil să determine victima să acționeze împotriva voinței sale. Din considerentele expuse suntem în prezența infracțiunii

de tratament inuman în acțiunile lui Teșcureanu Ion. Probele examinate în instanță înlătură dubiile la care face trimitere instanța, iar declarațiile colegilor inculpatului despre aceea că ultimul n-a aplicat violența, apără interesul corporativ de a-și proteja colegul, acestea fiind făcute cu scopul ca inculpatul să evite răspunderea penală. Totodată, toate probele indicate supra confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion și în baza art.328 alin.(1) și 152 alin.(1) Cod penal.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Ciobanu Gheorghe în numele inculpatului a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de procuror, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

10. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei instanței de apel, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

În primul rând, în apelul declarat de către inculpat a fost solicitat casarea sentinței în partea în care s-a încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală, rejudecarea cauzei cu pronunțarea

unei noi hotărâri de achitare în privința sa, în temeiul art.391 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Însă, în urma lecturării textului deciziei, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a admis apelul declarat de inculpat și a dispus achitarea acestuia în baza art.152 alin.(1), art.166¹ alin.(1) și art.328 alin.(1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunii, fără a indica în partea descriptivă și dispozitivă a decizie că la desființarea sentinței a fost aplicat principiului devolutiv prevăzut de art.409 Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel la motivarea soluției adoptate era obligată să facă trimitere la prevederile art.409 Cod de procedură penală, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

În al doilea rând, instanța de apel la dispunerea achitării inculpatului în linii generale a statuat că Teșcureanu Ion nu se face vinovat de cele imputate prin rechizitoriu din două motive, care nu se conciliază între ele și, în fond, reprezintă temeuri diferite de achitare, stipulate de art. 390 Cod de procedură penală: *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și procurorul nu a adus probe în confirmarea învinuirii imputabile inculpatului.*

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, concluziile instanței de apel conțin stipulări care se contrazic și pun la îndoială nevinovăția inculpatului.

Astfel, motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

În al treilea rând, în partea achitării inculpatului Teșcureanu Ion învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(1), art.166¹ alin.(1) și art.328 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal lărgit constată că, în partea descriptivă a deciziei sale, instanța de apel a indicat declarațiile părților vătămate Ceresău Iurie și Ciotu Petru, a martorilor Ceresău Gheorghe și expertului judiciar Cojocar Valeriu, a inculpatului Teșcureanu Ion, precum și probele materiale invocate de către procuror și de către avocatul inculpatului, fără însă, a supune unei verificări

minuțioase și obiective fiecare probă separat - sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute.

Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlătore erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2021, în cauza penală în privința inculpatului Teșcureanu Ion XXXXX, dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 17 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie